

Η περιπέτεια της ανακομιδής του Λειψάνου του Αγ. Νικολάου Αρχιεπίσκοπου Μύρων της Λυκίας

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κατά την περίοδο της βασιλείας του αυτοκράτορα Αλεξίου Α' Κομνηνού (1081-1118), και συγκεκριμένα το 1087, πραγματοποιήθηκε η ανακομιδή του λειψάνου του αγίου Νικολάου από τα Μύρα της Λυκίας στο Μπάρι της Ιταλίας. Με αφορμή το γεγονός της ανακομιδής ανώνυμος συγγραφέας συνέθεσε εγκωμιαστικό λόγο, ο

οποίος σώζεται σε δύο χειρόγραφα του 13ου και 14ου αί.[1]: «Λόγος εις την ανακομιδην του λειψάνου του οσίου πατρός ημών και θαυματουργού Νικολάου»[2].

Ο ανώνυμος επιλέγει να εισάγει τους ακροατές του λόγου άμεσα στο κύριο μέρος, χωρίς την προηγούμενη σύνθεση ενός προοιμίου, όπως επιτάσσουν οι κανόνες της ρητορικής τέχνης. Έτσι, την εποχή που ο Αλέξιος Α΄ Κομνηνός όριζε τις τύχες της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και οι «ατάσθαλοι» Νορμανδοί μόλις είχαν ηττηθεί στη Λάρισα και στην Καστοριά (1085) από το βυζαντινό στρατό, διαμάχη ξεσπούσε μεταξύ Βενετών και κάποιων από το Μπάρι για το ποιος θα προλάβαινε να μεταφέρει πρώτος το λείψανο του αγίου Νικολάου από τα Μύρα της Λυκίας στην πατρίδα του. Τελικά, σύμφωνα με τον ανώνυμο, οι απεσταλμένοι από το Μπάρι

«πρώτοι την χάριν εδέξαντο»[3] από τον Θεό και ανέλαβαν την μεταφορά του λειψάνου του αγίου Νικολάου· έργο «επαινετόν και αξιέραστον»[4].

1. Ο λόγος σώζεται στα φφ. 26r-37r του κώδ. Ottoboniani gr. 393, μεμβράνη, 13ος, αί, 0,293 x 0,193, φ. 98 και στα φφ. 91v-111r του κώδ. Cryptensis B b IV (gr. 276), μεμβράνη, 14ος αί, 15 x 13, φφ. 156.
2. Λόγος εις την ανακομιδήν του λειψάνου του όσιου πατρός ημών και θαυματουργού Νικολάου, ed. Gustan Anrich, Hagios Nikolaos, τόμ. Α', Teubner-Leipzig- Berlin 1913, σσ. 434-449.
3. Λόγος εις την ανακομιδήν, σ. 436, 1, 4.
4. Λόγος εις την ανακομιδήν, σ. 435, 1, 8-9.

Πηγή: Περιοδική έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, «Το Τάλαντο», Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2015, έτος 16ο, τ. 112ο.